Wielokanałowy rejestrator danych pomiarowych A/C (1)

Mierniki uniwersalne – multimetrv – stanowią (obok lutownicy i śrubokręta) podstawowe wyposażenie każdej pracowni elektronicznej. Czasem jednak okazują się niewystarczające, np. wtedy, gdy zachodzi potrzeba jednoczesnego pomiaru wielu zmieniających się w czasie napięć w różnych węzłach badanego układu. Opisana w artykule karta pomiarowa umożliwia pomiar napięć, ich rejestrację i wizualizację wyników na ekranie monitora. W pierwszej części zostanie opisana budowa urządzenia.

Rekomendacje:

Proste, ale w pełni funkcjonalne, wielokanałowe urządzenie pomiarowe – może wzbogacić wyposażenie pracowni elektronicznej.

Pomiary różnych parametrów elektrycznych stanowią codzienność każdego praktykującego elektronika. Z reguły mierzy się napięcie i prąd, jednak w wielu sytuacjach (tryb pomiaru pośredniego) mogą one reprezentować parametry nieelektryczne, np. temperaturę, ciśnienie, poziom oświetlenia, wilgotność i inne. O ile w przeszłości pomiar bezpośredni dotyczył tak napięcia, jak i prądu (analogowe

ofercie AVT jest dostępna:

AVT-5149

PODSTAWOWE PARAMETRY

- Płytka o wymiarach 215x140 mm Zasilanie 230 VAC Zakres napięć pomiarowych: -5...+5 V

- Zakies itapięć ponitarowycii. -5...+5 v
 Rozdzielczość przetwornika A/C: 10 bitów
 Maksymalna częstotliwość pomiaru: 10 Hz (większa częstotliwość możliwa po zmianie oprogramowania)
 Liczba wejść pomiarowych: 8 niezależnych (gniazda BNC)
 Taktowanie pomiarów: wewnętrzne (z aplikacji) lub zewnętrzne (z odpowiedniego wejścia)
 Rejestracja pomiarów na wykresach, zapis do pliku BMP, eksport wyników pomiarów do pliku tekstowego
 Sledzenie przebiegu transmisji (opcja logowania do pliku)
 Pouzwojnie wzgowiejnie i zwiedniejnie i zwiedniegowiejnie zwiedniegowiejniego
- Pauzowanie, wznawianie i zawieszanie rozpoczętego pomiaru

PROJEKTY POKREWNE wymienione artykuły są w całości dostępne na CD

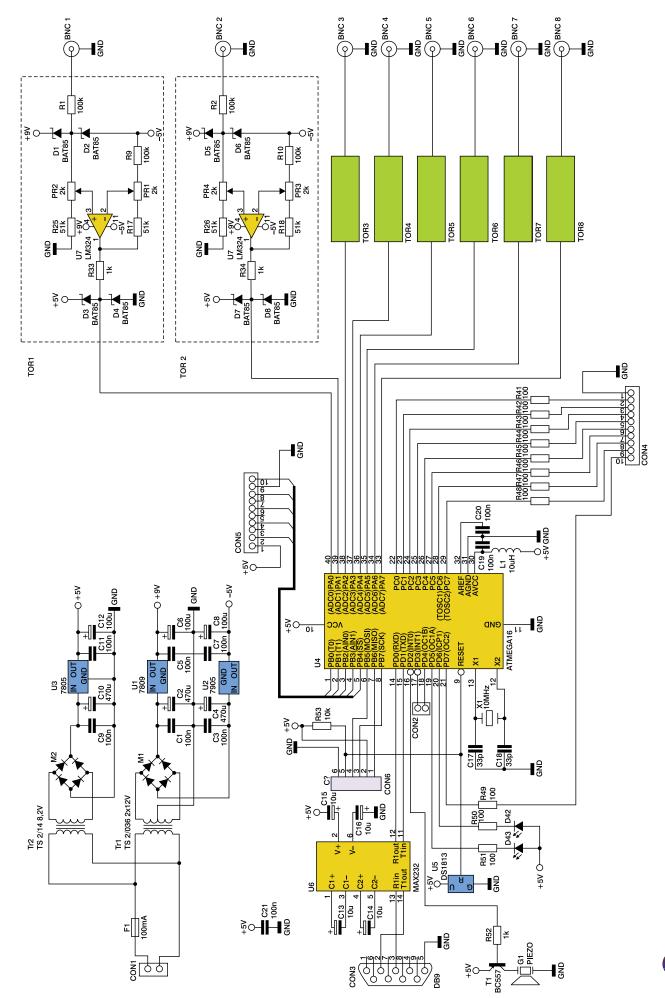
Tytuł artykułu	Nr EP/EdW	Kit
Miniaturowy przetwornik A/C	EP 8/1996	AVT-1085
Rejestrator przebiegu cyfrowego – przystawka do TV	EP 10/1999	AVT-831
Miniaturowy przetwornik A/C do PC	EP 8/2001	AVT-1315
Amatorski oscyloskop cyfrowy	EP 9/2003	AVT-527
Cyfrowy oscyloskop/analizator stanów logicznych	EP 10-11/2003	AVT-529
Prosty analizator stanów logicznych do PC-Simple LOGIC Analizer(SLA)	EP 4/2005	AVT-389
Bezprzewodowy DAQ z interfejsem IrDA	EP 11/2006	AVT-954
Analizator stanów logicznych	EP 4/2007	AVT-976
Niezwykły oscyloskop cyfrowy	EdW 6/2007	AVT-2828
4-kanałowy rejestrator analogowy Velleman	EP 10/2005	
Uniwersalny rejestrator danych	EdW 10/2007	
Mikroprocesorowy rejestrator zdarzeń	EP 5/2008	

woltomierze i amperomierze), o tyle we współczesnych urządzeniach pomiarowych praktycznie wszystko sprowadza się do pomiaru napięcia, za pomocą wbudowanych w mikrokontrolery bądź dedykowanych układów scalonych przetworników analogowo-cyfrowych (A/C). Na podstawie zmierzonych napieć wyznacza się następnie (w trybie pośrednim) pozostałe wartości, tak elektryczne (np. prąd jako spadek napięcia na rezystancji), jak i nieelektryczne (np. temperaturę, czy wilgotność, za pomo-

cą specjalizowanych przetworników).

Zaprezentowana w artykule karta pomiarowa stanowi uniwersalną platformę do wykonywania pomiarów i rejestracji sygnałów napięciowych wolnozmiennych z zakresu od -5 V do +5 V. Badany sygnał dla pojedvnczego kanału może być próbkowany z częstotliwością do kilkunastu Hz, a zbierane dane pomiarowe beda przesyłane do komputera osobistego i prezentowane graficznie w stworzonej w tym celu aplikacji. Karta może okazać się użyteczna podczas uruchamiania, bądź naprawy urządzeń elektronicznych zarówno analogowych, jak i cyfrowych, sprawdzenia rzeczywistych przebiegów napięciowych wyznaczonych teoretycznie w symulacji programowej (np. w środowisku PSpice). Może też stanowić uniwersalny i prostv w zastosowaniu interfejs do podłaczania wszelkiego rodzaju przetworników parametrów nieelektrycznych na elektryczne. Na przykład po podłączeniu ośmiu niezależnych liniowych przetworników temperatura - napięcie możemy uzyskać ośmiokanałową stację pomiaru temperatury z rejestracją mierzonych wartości i prezentacją wyników w postaci wykresów na komputerze osobistym.

59

Rys. 1. Schemat centralnej części układu

Opis układu

Schemat centralnej części rejestratora przedstawiono na rys. 1. Wykorzystano tu mikrokontroler AVR typu ATmega16 (U4). Zawiera on w swojej strukturze dwa ważne z punktu widzenia budowanego urządzenia układy: 10-bitowy przetwornik A/C multipleksowany pomiędzy 8 wyprowadzeń mikrokontrolera (wykorzystywany do pomiarów sygnałów analogowych) oraz sprzętowy USART (Universal Synchronous/Asvnchronous Receiver/Transmiter) - uniwersalny synchroniczny/asynchroniczny odbiornik/nadajnik odpowiedzialny za szeregową komunikację z innym urządzeniem (został wykorzystany do utworzenia portu w standardzie RS232 - wyprowadzenia 14 i 15 mikrokontrolera). Transmisja danych pomiędzy urządzeniem pomiarowym a komputerem osobistym zostanie omówiona w drugiej części artykułu. Układ MAX232 służy do konwersji napięć z poziomów TTL do poziomów obowiązujących w standardzie RS232 i został oznaczony na schemacie symbolem U6. Na schemacie znajduje się także układ taktowania mikrokontrolera (rezonator kwarcowy X1 oraz kondensatory C17, C18). Należy pamiętać, że mikrokontrolery ATmega mogą pracować z różnymi źródłami taktowania, i aby mikrokontroler mógł działać prawidłowo (albo w ogóle zadziałać), należy najpierw ustawić odpowiednio bity konfiguracyjne (fuse bit) odpowiedzialne za ustawienie częstotliwości oraz rodzaj zegara mikrokontrolera. Operacja ta zostanie szerzej omówiona w cześci poświeconej uruchomieniu urządzenia. Linie PA0...PA7, stanowią wejścia analogowe i prowadzą do multipleksera wchodzą-

cego w skład wewnętrznej struktury mikrokontrolera ATmega16. Napięcia ze złącz pomiarowych BNC1...BNC8, poprzez tory dopasowania napięciowego i multiplekser dołączane są kolejno do wewnętrznego przetwornika A/C mikrokontrolera, gdzie zostają przetworzone i ostatecznie wystawione na magistrale systemowa.

Dla prawidłowego działania wewnętrznego przetwornika A/C wymagane jest odpowiednie podłączenie wyprowadzeń AVCC, AGND i VREF. Wyprowadzenie VREF służy do podłączenia napięcia odniesienia (referencyjnego) dla przetwornika A/C. Producent przewidział tutaj trzy możliwości. Źródłem napięcia odniesienia może być napięcie zasilania 5 V, napięcie z wewnętrznego źródła odniesienia 2,56 V oraz napięcie zewnętrzne podane na wejście AREF mikrokontrolera. Przetwornik jest zasilany napięciem podanym na linie AGND i AVCC mikrokontrolera. Powinno być ono dobrze filtrowane. Niezbędne jest, abv napiecie odniesienia było napięciem stałym, pozbawionym wyższych składowych częstotliwościowych i odpowiednio przefiltrowane w celu ich eliminacji. Wyprowadzenia MOSI (pin 6), MISO (pin 7) i SCK (pin 8) zostały doprowadzone do złącza CON6, które jest wykorzystywane do programowania w systemie (ISP - In System Programming).

Zastosowany mikrokontroler AVR posiada wewnętrzny układ zerowania (przerwanie Reset wykonywane jest po podłaczeniu zasilania) i dla właściwej pracy mikrokontrolera z zapewnieniem prawidłowego startu wystarczy jedynie "podciągnięcie" za pośrednictwem rezystora (R53) wejścia RESET (pin 9) do Vcc. Układ zaawansowanego zerowania - DS1813 (U5) jest opcjonalny i nie musi być montowany. Złącze CON2 (piny 17 i 18 mikrokontrolera) zostało przewidziane do taktowania pomiaru sygnałem zewnętrznym. Pomimo, iż karta będzie sterowana za pośrednictwem aplikacji uruchomionej na komputerze osobistym, przewidziano możliwość informowania użytkownika o stanie procesu pomiarowego za pośrednictwem dodatkowych elementów sprzętowych, takich jak diody LED D42 i D43 (podłączone do wyprowadzeń mikrokontrolera, odpowiednio 20 i 19) oraz buzzer G1 z wewnętrznym generatorem, sterowany za pośrednictwem tranzystora T1 przez wyjście PD2 mikrokontrolera (pin 16). Pozostałe, niewykorzystane funkcyjnie wyprowadzenia mikrokontrolera: PB0...PB4 (piny 1...5), PD7 (pin 21) oraz port C dołączono do złącz CON4 i CON5 w celu umożliwienia dalszej, wygodnej rozbudowy układu.

Większość mikrokontrolerów z rodziny AVR umożliwia bardzo wygodny tryb programowania szeregowego poprzez interfejs SPI (Serial Peripherial Interfce). Dzięki możliwości programowania za pomocą interfejsu szeregowego stało się możliwe programowanie mikrokontrolerów w systemie przy użyciu specjalnego złącza ISP. Pozwala to na łatwą i szybką zmianę, bądź aktualizację programu mikrokontrolera, bez konieczności wyjmowania go z podstawki. Gniazdo programowania w systemie jest oznaczone na schemacie nazwą CON6. Schemat sygnałów wyprowadzonych na złącze jest zgodny z przyjętym, niepisanym standardem dla gniazda 6-pinowego (goldpin 2x6). Na płytce rejestratora zastosowano złącza 10-pinowe ze względu na niedostępność na naszym rynku 6-pinowych wtyków żeńskich (na goldpiny), zaciskanych na taśmę. Pozostałe piny pozostawiono nie podłączone. Schemat sygnałów dostępnych na złączu programowania pokazano na rys. 2.

Wewnetrzne przetworniki A/C większości popularnych na rynku mikrokontrolerów, w tym w AVR, przystosowane są do pomiaru napięć zmiennych, niesymetrycznych (dodatnich), nie przekraczających wartości napięcia Vcc. Budowana karta pomiarowa ma jednak w założeniu umożliwiać pomiar napięć w zakresie od −5 V do +5 V, konieczne więc było wprowadzenie układów dopasowania napięciowego. Umieszczono je pomię-

WYKAZ ELEMENTÓW

Rezystory

R1...R16: 100 kΩ R17...R32: 51 kΩ (47 kΩ)

R33...R40, R52: 1 kΩ

R41...R51, R55, R56...R61: 150 Ω

R53: 10 kΩ R54: 360 Ω

PR1...PR16: 2 kΩ (3,9 kΩ)

Kondensatory

C1, C3, C5, C7, C9, C11, C19...C21: 100 nF

C2, C4, C10: 470 μF/25 V

C6, C8, C12: 100 μF/25 V C13...C16: 10 μF/25 V

C17, C18: 33 pF

C22...C29: 47 n...100 nF Półprzewodniki

D1...D32: BAT85

D33...D43, D46: LED 5 mm zielona

D44: LED 5 mm żółta D45: LED 5 mm czerwona M1. M2: mostek 1A

U1: 7809 U2: 7905

U3: 7805

U4: ATmega16

U5: DS1813 U6: MAX232

U7, U8: LM324

T1: BC557

Inne

L1: 10 μH

G1: Piezo z generatorem X1: Rezonator kwarc, 16 MHz

F1: 100 mA + gniazdo

CON1: CON2 5 mm CON2: CON2 3 mm

CON3: DB9M lutowane, katowe CON4...CON6: Goldpin 2x5

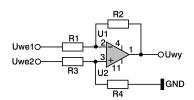
BNC1...BNC8: BNC TR1: TS2/036

TR2: TS2/14

Rys. 2. Opis wyprowadzeń złącza programowania w systemie (ISP)

dzy wejściami pomiarowymi rejestratora BNC1...BNC8 (gdzie dopuszczalne napięcia mieszczą się w zakresie -5 V do +5 V) a wejściami analogowymi mikrokontrolera (linie PA0...PA7) pracującego w zakresie napięć 0...5 V. Ponieważ istnieje 8 niezależnych wejść pomiarowych, w urządzeniu występuje 8 jednakowych torów. Funkcją pojedynczego toru dopasowania napięciowego jest przesunięcie poziomu zera o 5 V w kierunku napięć dodatnich oraz podział napięcia w stosunku 1:2. Takie zadanie spełnia wzmacniacz operacyjny w aplikacji wzmacniacza różnicowego. Wzmacniacz różnicowy daje na wyjściu sygnał odpowiadający różnicy napięć na wejściach. Wzmacniacz taki przenosi na wyjście różnice napięć, a tłumi sygnał wspólny podawany jednocześnie na oba wejścia.

Rys. 3. Klasyczna aplikacja wzmacniacza różnicowego

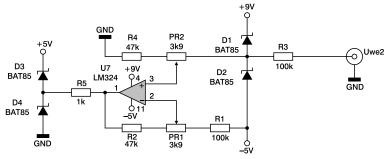
Klasyczna aplikacja wzmacniacza różnicowego została pokazana na rys. 3.

Jest to układ o symetrycznym wejściu i niesymetrycznym wyjściu. Przyjmując, że wzmacniacz operacyjny charakteryzuje się idealnymi właściwościami i oznaczając przez U_{we1} i U_{we2} napięcia na wejściu odwraca-

jącym i nieodwracającym, w stosunku do masy, można napisać równania bilansu prądów:

$$\frac{U_{we2} - U_2}{R_3} = \frac{U_2}{R_4}$$
 (1.1)
$$\frac{U_{we1} - U_1}{R_1} = \frac{U_1 - U_{wy}}{R_2}$$
 (1.2)

Przy bardzo dużym wzmocnieniu napięciowym wzmacniacza operacyjnego ($Au \rightarrow \infty$), napięcie U_1 jest w przybliżeniu równe napięciu U_2 . Przekształcając powyższe równania i podstawiając $U_1 = U_2$ uzyskuje się wyrażenie na wartość napięcia wyjściowego:

Rys. 4. Schemat toru dopasowania napięciowego

Sterowniki w automatyce portal branżowy

- Aktualności z branży
- Kalendarz imprez
- Forum dyskusyjne
- Sklep http://sklep.sterowniki.pl
- Baza wiedzy
- Katalog film
- Offerty pracy
- Kursy on-line
- Pliki
- Gielda

Sprzedaj nowe i używane produkty

$$U_{wy} = \left(\frac{R_1 + R_2}{R_3 + R_4}\right) \frac{R_4}{R_1} U_{we2} - \frac{R_2}{R_1} U_{we1}$$
 (1.3)

W większości przypadków we wzmacniaczu różnicowym stosuje się wartości rezystorów spełniające warunek

$$\frac{R_2}{R_1} = \frac{R_4}{R_3} \tag{1.4}$$

Napięcie wyjściowe jest wówczas proporcjonalne do różnicy napięć wejściowych:

$$U_{wy} = \frac{R_2}{R_1} (U_{we2} - U_{we1})$$
 (1.5)

W prezentowanym urządzeniu spełniono warunek 1.4 i przyjęto powyższy wzór na napięcie wyjściowe. Aby z przedziału napięć -5...+5 V uzyskać odpowiedni przedział 0...5 V, należy nasz sygnał przesunąć o 5 V w stronę napięć dodatnich (uzyskamy przedział 0...10 V), a następnie pomnożyć go przez współczynnik 0,5 (uzyskamy oczekiwany przedział 0...5 V). W celu przesunięcia napięcia zasilania o 5 V w kierunku napięć dodatnich, przy założeniu, że U_{we2} jest naszym napięciem które chcemy mierzyć za pomocą budowanego rejestratora, do napięcia $\mathbf{U}_{\mathrm{we2}}$ należy dodać 5 V, czyli, zgodnie z zależnością 1.5, napięcie U_{we1} musi być równe – 5 V. Następnie, w celu uzyskania warunku 1.4 równego 0,5, przyjęto kompromis pomiędzy pożądaną wysoką impedancją wejściową a odpowiednio dużym sygnałem dla prawidłowego wysterowania wzmacniacza operacyjnego i ustalono wartości rezystorów R2=R4=50 k Ω oraz R1=R3=100 k Ω . Diody Schottky'ego włączono do układu w celu ochrony zarówno mikrokontrolera, jak i samego wzmacniacza operacyjnego przed podaniem napięć spoza dozwolonego zakresu. Ponieważ wartość 50 kΩ nie występuje w szeregu E24, a także ze względu na potrzebę kalibracji każdego kanału pomiarowego, zastosowano w tym celu potencjometry precyzyjne (helitrim). Schemat toru dopasowania przedstawiono na rys. 4.

Rejestrator wymaga trzech napięć zasilania: napięcia stabilizowanego 5 V do zasilenia mikrokontrolera oraz napięć 9 V i -5 V do zasilenia wzmacniaczy operacyjnych użytych do realizacji torów dopasowania napięciowego. Aby maksymalnie uniezależnić napięcia części cyfrowej od części analogowej układu zastosowano dwa oddzielne, typowe i łatwo dostępne transformatory. Napięcie 5 V uzyskiwane jest z transformatora TR2 o symbolu TS2/14, który cechuje się następującymi parametrami uzwojenia wtórnego: napięcie znamionowe 8,2 V i prąd 0,22 A. Napięcie zmienne jest prostowane przez mostek prostowniczy M2, a tętnienia na jego wyjściu są filtrowane wstępnie przez kondensatory C9 i C10. Tak odfiltrowane napiecie zostaje podawane na stabilizator napiecia 5 V, a następnie na kondensatory C11 i C12 i zostaje rozprowadzone do odbiorników. Podobne zasady zastosowano przy realizacji napięć 9 V i -5 V. Napięcia te uzyskano stosując równie popularny i łatwo dostępny transformator (TR1) o symbolu TS2/036, 2x12 V i prądzie wyjściowym 0,09 A na każdym z uzwojeń wtórnych. Dalsza droga postępowania jest podobna jak w przypadku omówionego wcześniej zasilacza 5 V. Diody D44, D45, D46 sygnalizują obecność poszczególnych napięć, odpowiednio 5 V, 9 V i -5 V.

Mariusz Ciszewski
127007@student.pwr.wroc.pl